Dosar nr. 4-42/2026 4-26032699-38-4-16032026

JUDECĂTORIA
ORHEI
SEDIUL REZINA

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 mai 2026 **or.Rezina**

în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Russ
Grefier Doina Condrea
cu participarea:
Agentului constatator Sergiu Dabija
Reprezentantul legal al victimei minore Veronica Iurcu
Făptuitoarei Elena Bejan

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Șoldănești, Sergiu Dabija, în privința Elenei Bejan, născută la 1*****, IDNP *****, domiciliată în r-nul Șoldănești, s.Glinjeni, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitoarea Elena Bejan, în mod necoprespunzător obligațiile de educare şi instruire pe copilul său minor Botnaru Alexandru, a.n.*****, care în rezultat, la data de 06 noiembrie 2025, ora 13:00, aflându-se în r-nul Șoldănești, s.Glinjeni, în stradă la agresat fizic pe minorul Iurcu Cătălin a.n.*****, lovindul cu picioarele peste diferite părți ale corpului, căuzîndu-i vătămări corporale care potrivit raportului de constatare nr.202526P0118 din 11.11.2025, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

2. Acțiunile făptuitoarei Elena Bejan, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau* ***îndeplinirea necorespunzătoare*** *de* ***către părinţi*** *sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de* ***educare*** *şi de* ***instruire a copilului care a săvîrşit o faptă socialmente periculoasă***.

3. Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 311187 (5931337973218220) din 06 martie 2026, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Orhei, sediul Rezina, care a fost distribuită judecătorului Eugeniu Russ, la data de 16 martie 2026.

4. Agentul constatator Sergiu Dabija, în şedinţa de judecată a solicitat recunoașterea vinovăției contravenientei Bejan Elena în baza art.63 alin.(2) Cod contravențional, cu stabilirea unei sancțiuni sub formă de amendă în mărime minimă.

Făptuitoarea Elena Bejan în ședința de judecată și-a recunoscut vinovăția și a solicitat aplicarea unei sancțiuni sub formă de amendă.

Reprezentantul legal al victimei minore Iurcu Veronica în ședința de judecată a menționat că la moment nu are careva pretenții materiale sau morale, s-a împăcat cu contravenienta, iar decizia a lasat-o la discreția instanței de judecată.

5. *În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

6. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

7. De asemenea, În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

9. În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi MAI06 311187 (5931337973218220) din 06 martie 2026.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

10. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezenţa făptuitoarei, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitoare în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

Mai mult ca atât, făptuitoarea a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

11. În acelaşi context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rezina, Ion Strah, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

12. Prin urmare, instanţa notează că chiar dacă s-ar atesta prezenţa unor erori materiale exprimate prin greşeli ortografice, sau anumite omisiuni procesuale, în acest caz nu au fost stabilite circumstanţe de fapt şi de drept care ar afecta grav drepturile persoanei acuzate şi respectiv fondul cauzei pendinte, or în accepţiunea instanţei acestea ar fi irelevante sau insignifiante, fără să aducă atingere gravă unor garanţii stipulate de lege în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie.

Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reţinerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părţi în procesele contravenţionale, în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul își va mai onora obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție)*.

13. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie*, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

14. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Elena Bejan este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi numărul MAI06 311187 (5931337973218220) din 06 martie 2026*, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Șoldănești, Sergiu Dabija, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei ;

- *informaţie „112” din 06.11.2025*, prin care se consemnează apelul pe faptul că, Iurcu Cătălin a fost agresat fizic de colegi de clasă;

-*procesul verbal de audiere a Veronicăi Iurcu din 06.11.2025*;

-procesul verbal de audiere a lui Cătălin Iurcu din 06.11.2025;

-procesul verbal de audiere a lui Tatiana Țurcan din 06.11.2025;

-procesul verbal de audiere a lui Alexandru Botnari din 23.01.2026;

- *proces verbal din 23.01.2026*, prin care a fost audiată Elena Bejan, care a recunoscut fapta;

-raportul de constatare nr.202526P0118 din 11.11.2025;

- *procesul verbal nr.1 al ședinței echipei multidisciplinare din 05.02.2026.*

15. Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către făptuitor a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 311187 (5931337973218220) din 06 martie 2026.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, minorul Botnaru Alexandru, a.n.*****, la data de 06 noiembrie 2025, ora 13:00, aflându-se în r-nul Șoldănești, s.Glinjeni, în stradă la agresat fizic pe minorul Iurcu Cătălin a.n.*****, lovindul cu picioarele peste diferite părți ale corpului, căuzîndu-i vătămări corporale care potrivit raportului de constatare nr.202526P0118 din 11.11.2025, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

De altfel, fiind audiată şi Elena Bejan, ultima a admis existenţa faptei nominalizate, asumându-şi obligaţia în viitor de a asigura o comunicare eficientă cu copilul, iar din procesul verbal cu privire la contravenţie, aceasta şi-a recunoscut vina în comiterea contravenţiei incriminate privind instruirea şi educarea necorespunzătoare a fiului său.

16. Prin urmare, din probele enunţate, denotă că anume Elena Bejan a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului, care a generat comiterea unei contravenţii sub formă de plicarea violenței fizice față de un alt minor.

17. În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 8 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr370 din 30.11.2023, răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.

Iar art.32 al Legii menționate supra prevede că, încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală, în conformitate cu legislaţia.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, *părinţii* poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau *îndeplinirea necorespunzătoare* a obligaţiilor de îngrijire şi *educaţie* a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze activităţile copilului, mediul său social, grupurile de interese, frecvenţa şcolii şi timpul petrecut extraşcolar,

la caz însă fiind neglijate de către mama Elena Bejan a acestor obligaţii, care în concluzie au generat comiterea faptei ilicite de aplicarea violenței fizice față de Iurcu Cătălin.

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi *educaţi şi învăţaţi* de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario*, în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se idetifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitoarea la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul verbal cu privire la contravenţie, chiar dacă nu s-a prezentat în şedinţă de judecată.

18. Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 311187 (5931337973218220) din 06 martie 2026, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

19. În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că întradevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Elena Bejan, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (2) a Codului contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

20. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Elena Bejan pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, cu recomndarea de aplicarea unei sancţiuni *sub formă de amendă*.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul verbal cu privire la contravenţie, precum și a reparat benevol prejudiciul cauzat, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

21. Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția Rep. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevederea o sancţiune *cu amendă de la 9 la 18 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

22. Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

23. În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei și de faptul că în ședința de judecată fătuitoarea și-a recunoscut vina, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale sau contravenţionale sau lipsa acordului privind executarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii.

24. În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul nerecunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Elena Bejan, în comiterea

contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din același cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 9 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 450 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Elena Bejan că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

25. În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitoarea este susceptibilă de executarea unei pedepse, dar totodată consideră că în privinţa Elenei Bejan a putut fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

26. În conformitate cu prevederile art.383 alin. (1) Cod contravențional, cheltuielile de administrare și de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravențional *se suportă de contravenient*, dacă a fost aplicată o sancțiune contravențională, în modul stabilit de legislație. *Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală.*

Conform prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit alin. (3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Luând în considerare prevederile art. 229 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform cărora cheltuielile judiciare sunt suportate *de condamnat sau sunt trecute în contul statului.*

În speță, agentul constatator, nu a indicat în sarcina cui să fie puse cheltuielile judiciare suportate de către stat, pentru întocmirea raportului de constatare nr.202526P0118 din 11.11.2025.

Astfel, deoarece în rezultatul întocmirii raportului de constatare nr.202526P0118 din 11.11.2025 de către stat, au fost suportate cheltuieli judiciare în mărime totală de 128 lei*,* instanța consideră necesar de a le încasa din contul contraveninetului.

27. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovată **Elena Bejan,** în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (2) din Codul contravențional și i se aplică acesteia o sancțiune cu amendă în cuantum de 9 (nouă) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 450 (patru sute cincizeci) lei.

Se explică Elenei Bejan că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se încasează din contul Elenei Bejan în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 128 (una sută douăzeci și opt) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul */semnătura/* **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**